

VALKÓ ISTVÁN PÁL (1904 - 1945). A kiváló mérnök, a szellemes ember, a felejtethetlen kartárs, nincs többé körünkben. Megszoktuk biztos ítéletét, akár bonyolult elektrotechnikai kérdéstről esett szó, akár a mindennapi élet apró eseményeit magyarázta egyedülálló éleslátásával. Azok, akik személyes kapcsolatba nem kerültek vele, igénytelen modora és szerénysége miatt sokszor félreismerték; de mindannyian, akik környezetéhez tartoztunk, megtanultuk tisztelni személyét és becsülni tudását.

Pályafutását a budapesti József Műegyetem elvégzése után a Ganz-féle Villamossági Rt. próbatermében kezdte, 1927-ben. Tizenhét évi fáradhatatlan munka után, 1944 okt. 15-én ugyanerről a munkahelyről ragadta magával a nagy katasztrófa. Törékeny teste nem bírta a megpróbáltatásokat és nemes életét száműzöttként, távol szeretteitől, idegen földön kellett bevégeznie.

Kiváló matematikus volt; a gyári munka mellett éveken át mint műegyetemi tanársegéd dolgozott Kürschák József tanszékén. A végtelen halmazok elméletének köréből — Könyig Dénessel együtt — új tantételt dolgozott ki s e kérdéstről a Matematikai és Fizikai Társulat előtt előadást is tartott.

Szakmai tudása különösen az elméleti és gyakorlati elektrotechnika körében végzett munkái által tűnt ki. Az erősáramú elektrotechnika számos ágában folytatott önálló tanulmányokat. Szakcikkei az Elektrotechnikában láttak napvilágot. Sokkal több volt azonban ama tanulmányainak és ötleteinek a száma, amelyeket a próbatermi munkával kapcsolatban dolgozott ki és amelyek nem kerültek nyilvánosságra. Munkatársai előtt felejtethetlen marad szakmai ötleteinek gazdagsága s az a könnyed mód, amellyel a legnehezebb és néha megoldhatatlannak látszó kérdésekhez nyúlt s ahogyan azokat megoldotta. Elsőrendű kísérletező volt; a kutatómunkában nem ismert fáradságot és mintaszerű módszerességgel dolgozott.

Előljárói mindig megbecsülték. Korán lett a gyár főmérnöke s 1939-től 1944 nyaráig a próbaterem helyettes-főnöke volt; mint ilyen igaz támasza és tanítója lett munkatársainak. Különösen szerették és nagyrabecsülték azok a munkások és szerelők, akikkel akár a gyárban, akár kiküldetései kapcsán összeköttetésben állott. Főlényes tudása mellett benne megtalálták az igazán szociálisan gondolkodó vezetőt.

Úr volt a szó nemes értelmében, kár hogy nincs többé.

Dr. Kovács Károly Pál.